

4 ne vel B 2018

Petr naplněn Duchem Svatým řekl: „(...) v nikom jiném není spásy. Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy“ (Sk 4,8.12).

Co je to být naplněn Duchem Svatým?

Otec Elias Vella se kdysi zděsil, když jedny řeholní sestry v zahradě, každá z nich, objímaly stromy, čerpali jejich energii a říkali, že takto přijímají Ducha Svatého. V minulých dnech se také indiští

biskupové zděsili a vydali následně varovný dokument, když byl předtím vydán státní zákon do škol o povinné výuce jógy a někteří křesťané k tomu podotkli, že jim to nevádí, protože již dlouhá léta přijímají skrze jogínská cvičení Ducha Svatého.¹ Jsou potom prý plni pokoje, všeobecné lásky ke všemu, vyrovnanosti atp.²

Co je to být naplněn Duchem Svatým?

Zkusme si nejdříve říci, co to zcela jistě není: Být naplněn Duchem Svatým není totéž jako být plný dojmů, kladných emocí, být něčím nadšený. Být naplněn Duchem Svatým není to totéž jako mít oči jen pro nějaký nápad, pro nějakou ideu či jen pro nějakou vizi, být sebelepší a sebevznešenější. Ano, toto všechno mohou být projevy Ducha Svatého, ale také nemusí. V pozitivních emocích Duch Svatý není. Ale také Duch Svatý není ve všem, co se nám zdá být velmi rozumné. Duch Svatý není ani kladná emoce, ani dobrý rozumný nápad. A rozhodně nepřichází žádnou jogínskou meditací ani čerpáním pozitivních energií. To bychom mohli stejně tak říci, že Duch Svatý přichází s dobrým pocitem, když si dáme dobrou klobásku s křenem a vychlazeným pivem. To je také po takové krmi člověk plný klidu a míru, jak by řekl dobrý voják Švejk.

Co je to být naplněn Duchem Svatým?

Pán Ježíš, dříve než vstoupil na nebesa, dal svým učedníkům příkaz: „*Hle-já vám pošlu toho, koho zaslíbil můj Otec. Vy tedy zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti*“ (Lk 24,49).

Také při poslední večeři Ježíš řekl apoštolům: „*Až přijde Přímluvce (Duch Svatý), kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten vydá o mně svědectví*“ (Jan 15,26). *Je to pro vás dobré, abych odešel. Jestliže totiž neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li však, pošlu ho k vám*“ (Jan 16,7b).

Duch Svatý tedy není nějaká zbožná nálada. Není to jakási neurčitá pozitivní energie. Duch Svatý není jakési osvícení rozumu. Duch Svatý je ten, který přichází na místo Ježíše. Je to osoba stejně jako Ježíš. I když si ho dost dobře neumíme představit.

Být naplněn Duchem Svatým znamená být spojen s osobou Ducha Svatého skrze osobu Ježíše a osobu Boha Otce.

¹ „Církev syrsko-malabarského ritu působícího v Indii publikovala nótu, ve které vysvětluje, proč je jóga nekompatibilní s křesťanstvím. Nóta pod titulem „Jóga a katolické krédo“ byla vypracována komisí pro nauku víry při biskupské konferenci v eparchii Mananthavady. Jóga je relaxační mentální a tělesné cvičení rozšířené po celém světě. Podle hinduistického náboženství je to duchovní cesta k setkání s božstvím. Syrsko-malabarští biskupové varují před rizikem, že se „tělesné cvičení stane samoúčelnou idolatrií, když je prožitek, který z nich plyne, přičítán působení Ducha svatého.“ GLASER, M. *Indičtí biskupové o neslučitelnosti jógy s křesťanstvím*. [online]. [cit. 2018-04-21]. Dostupné na internetu: <<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27455>>.

² Téma neslučitelnosti jógy a křesťanství zpracovává zajímavým způsobem článek manželů Jaroslava a Ireny Jírových, kteří za jógou cestovali také do Indie a prošli mnoha jogínskými kurzy. Srov. JÍRA J. a JÍROVÁ I. *Jóga versus křesťanství*. [online]. [cit. 2018-04-21]. Dostupné na internetu: <<https://apostolskacirkev.cz/ostatni-nabozenstvi/joga-versus-krestanstvi>>.

V knize Skutků apoštolů čteme: „*Po svém utrpení jim (Ježíš) poskytl mnoho důkazů, že žije: po čtyřicet dní se jim zjevoval a mluvil o Božím království. Když s nimi jedl, přikázal jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale čekali na Otcovo zaslíbení: Vždyť jste přece o tom ode mne slyšeli: Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem Svatým za několik málo dní. (...) Až na vás sestoupí Duch Svatý, dostanete moc a budete mými svědky (...)*“ (Sk 1,5.8).

Co je to tedy být naplněn Duchem Svatým? Apoštol Pavel učí pravý význam a projev přijetí Ducha Svatého. Totiž, kdo přijal Ducha Svatého, ten pevně vyznává víru v Ježíše, jediného Spasitele a Pána: „*Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: Ježíš je Pán*“ (1 Kor 12,3).

A stejně tak to kázal i apoštol Petr o Ježíši Kristu naplněn Duchem Svatým: „*V nikom jiném není spásy. Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy*“ (Sk 4,12).

Duch Svatý dává především pevný postoj pravdy. Není žádná jiná cesta do nebe než skrze Krista. Není žádný jiný zprostředkovatel spásy, než Ježíš Kristus. Zdá se vám to moc úzké a fanatické? Jakého ducha jste tedy přijali, když Duch Svatý říká: „*V nikom jiném není spásy...není pod nebem lidem dáno žádné jiné jméno k cestě ke spáse, než jméno Ježíšovo?*“

Není tedy pravdivé tvrzení, že do nebe vedou mnohé cesty a křesťanství je jednou z mnoha. Není pravdivé tvrzení, že k dojití spásy pohané, židé nebo ateisté nepotřebují Ježíše Krista. Není pravdivé tvrzení, že takových, jako je Ježíš, bylo mnoho: Buddha, Mohamed, Zoroastra, Konfucius atd. Kdybychom toto tvrdili, udělali bychom z Ducha Svatého lháře a fundamentalistu, a co teprve z Krista: „*Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci, než skrze mne*“ (Jan 14,6).

Samozřejmě se Duch Svatý projevuje i skrze emoce, rozum i vůli člověka. Samozřejmě lze z chování člověka usoudit, nakolik je s osobou Ducha Svatého a tím i s Kristem a Bohem Otcem spojen: „*Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost*“ (Ef 5,22-23).

Lidé sice po objímání stromů a čerpání kosmické energie mají pocit, jak všechny milují, ale jakápak je to láska k dětem nebo nejbližším, když jim nepředám to v životě nejdůležitější: totiž pevné přesvědčení, že jedinou nadějí a pánem mého života je Ježíš Kristus. Jakápak může být řeč o lásce k dětem, když jim nezprostředkovávám, že Ježíš je v životě tím nejdůležitějším? A to mluvíme o lásce k dětem, těm nejbližším. Co pak, když budeme mluvit o lásce k cizím či nepřátelům?

Objímat stromy a hledat v nich Ducha Svatého je pošetilost. Čerpat energii Ducha Svatého z kosmu, krystalů či z párku z hořčicí je pošetilost ještě větší.

Obejměme raději každý den v poctivé modlitbě Pána Ježíše. Obejměme v této modlitbě ke Kristu také i své děti a blízké. Potom nám nebude zatěžko obejmout i potřebného člověka, a ne strom, či křemen. Amen.